

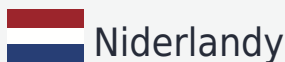
[Strona Główna](#) > ... > [Roszczenia Pieniężne](#) > [Zabezpieczenie Aktywów W toku Postępowania W państwach Członkowskich UE](#) > [Netherlands](#)

Zabezpieczenie aktywów w toku postępowania w państwach członkowskich UE

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Jakie wyróżnia się rodzaje środków?

Jakie rodzaje środków można wyróżnić?

Wyróżnia się dwa rodzaje środków: środki tymczasowe i środki służące zabezpieczeniu interesu prawnego.

Środki tymczasowe to środki poprzedzające wydanie orzeczenia sądowego rozstrzygającego co do istoty sprawy. W wyroku rozstrzygającym co do istoty sprawy sąd może zatwierdzić środek tymczasowy lub go uchylić.

Środki służące zabezpieczeniu interesu prawnego to środki służące zapewnieniu wywiązania się przez dłużnika ze spoczywających na nim zobowiązań. Środki te zapewniają wierzycielom możliwość zabezpieczenia się przed ryzykiem nieodzyskania wierzytelności.

Sąd może zastosować środki tymczasowe i środki służące zabezpieczeniu interesu prawnego w odniesieniu do składników majątku dłużnika. Zgodnie z obowiązującymi przepisami wierzyciel może zwrócić się o podjęcie określonych środków przed wydaniem wyroku, a nawet przed wszczęciem postępowania, aby zabezpieczyć prawa, które mogą zostać wykonane wyłącznie po wydaniu wyroku. Celem takich środków jest uniemożliwienie stronie przeciwnej doprowadzenia do sytuacji, w której prawo wierzyciela do odzyskania należności stanie się czysto teoretyczne, na przykład wskutek sprzedaży składników majątku, ich ukrycia, rozdania lub obciążenia zastawem bądź hipoteką.

1.1. Środki tymczasowe

Środki tymczasowe mogą zostać zastosowane w postępowaniu zabezpieczającym lub w toczącym się przed sądem postępowaniu rozstrzygającym co do istoty sprawy.

W odniesieniu do środków tymczasowych zarządzanych w postępowaniu rozwodowym zastosowanie mają przepisy szczególne.

1.2. Środki służące zabezpieczeniu interesu prawnego

A. Zajęcie (*conservatoir beslag*)

Sąd może udzielić wierzycielowi zgody na zajęcie składników majątku dłużnika, aby zabezpieczyć te składniki majątku do momentu ustalenia, czy osobie wnoszącej o dokonanie zajęcia przysługuje prawo będące przedmiotem roszczenia.

Wyróżnia się cztery rodzaje zajęcia:

1. zajęcie celem odzyskania wierzytelności (*conservatoire verhaalsbeslagen*). Majątek podlega zajęciu po wydaniu przez sąd orzeczenia uwzględniającego roszczenie pieniężne;
2. zajęcie celem wydania ruchomości lub dostarczenia towarów (*conservatoir beslag tot afgifte van roerende zaken of levering van goederen*). W tym przypadku zajęcie przeprowadza się wobec dłużnika, aby zabezpieczyć prawa właściciela lub uprawnionego do otrzymania towarów;
3. zajęcie poprzedzające wydanie wyroku w sprawie małżeńskiej (*conservatoir marital beslag*). Małżonek występujący z pozwem o rozwód, separację sądową lub zniesienie małżeńskiej wspólności majątkowej może wystąpić o dokonanie takiego zajęcia, aby zabezpieczyć majątek wspólny małżonków przed uszczupleniem, zanim zostanie dokonany podział składników majątku;
4. zajęcie celem zabezpieczenia dowodów (*conservatoir bewijsbeslag*). Zajęcie to służy zabezpieczeniu dowodów.

B. Złożenie do depozytu

Środek ten dotyczy głównie przypadków, w których istnieje ryzyko zniknięcia podlegających zajęciu przedmiotów. Na wniosek osoby wnoszącej o dokonanie zajęcia sąd wydaje postanowienie o przekazaniu zajętych przedmiotów lub przedmiotów, które mają zostać zajęte, depozytariuszowi wyznaczonemu przez sąd.

Sąd może również wydać postanowienie w sprawie złożenia przedmiotów do depozytu niezależnie od postanowienia o zajęciu.

C. Objęcie zarządem sądowym

Składnik majątku, co do których własności toczy się spór, może zostać objęty zarządem sądowym. Na przykład strony prowadzą spór w kwestii prawa do dostaw realizowanych przez spółkę. W takim przypadku zajęcie towarów spółki lub ich złożenie do depozytu mogłoby utrudnić dalsze prowadzenie działalności przez spółkę. Do momentu zakończenia postępowania spółką może kierować wyznaczony przez sąd zarządca.

D. Opieczętowanie i sporządzenie spisu inwentarza

Za zgodą sędziego wydziału rejonowego sądu okręgowego (*kantonrechter*) składniki majątku wchodzące w skład masy spadkowej lub niektórych rodzajów majątku wspólnego mogą zostać opieczętowane przez notariusza. Czynność tę można przeprowadzić bez udziału adwokata. Środek ten jest rzadko stosowany. O jego zastosowanie mogą wystąpić np. spadkobiercy, pozostający przy życiu małżonek lub zarejestrowany partner, wykonawcy testamentu lub osoby, którym przysługuje (ograniczone) prawo do udziału w majątku wspólnym.

Wniosek o zdjęcie pieczęci również wnosi się do sędziego wydziału rejonowego.

Sędzia wydziału rejonowego może nakazać notariuszowi sporządzenie spisu inwentarza m.in. na wniosek wspomnianych powyżej osób. Czynność tę można przeprowadzić bez udziału adwokata. Sporządzenie spisu inwentarza ma na celu ustalenie wielkości (i wartości) masy spadkowej. Wniosek o sporządzenie spisu inwentarza można złożyć razem z wnioskiem o opieczętowanie lub zdjęcie pieczęci. Spis inwentarza obejmuje krótki opis wszystkich aktywów i zobowiązań spadkowych oraz – na wniosek strony – wycenę wartości ruchomości. Jeżeli strony nie będą w stanie dojść do porozumienia w kwestii wyznaczenia biegłego rzeczoznawcy lub biegłych rzeczoznawców, wyznacza ich notariusz.

1.3. Tymczasowe wykonanie

W razie konieczności sąd może nadać wyrokowi klauzulę tymczasowej wykonalności we wszystkich sprawach, które wpłyną, chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej bądź byłoby to sprzeczne z charakterem danej sprawy. Jeżeli nie zostało to uregulowane w obowiązujących przepisach, o nadanie klauzuli tymczasowej wykonalności musi wnieść powód. Sąd nie może zastosować tego środka z urzędu.

Wyrok, któremu nadano klauzulę tymczasowej wykonalności, może zostać wykonany natychmiast, nawet jeżeli w danej sprawie wniesiono zażalenie, środek odwoławczy lub skargę kasacyjną. Klauzula wykonalności może obejmować całość lub część wyroku. Wyrok, który nie został opatrzony klauzulą tymczasowej wykonalności, również może zostać wykonany, ale w takim przypadku wniesienie środka odwoławczego zawiesza możliwość jego wykonania. W przypadku gdy wyrok został opatrzony klauzulą tymczasowej wykonalności, po wniesieniu środka odwoławczego, jego wykonanie może być kontynuowane, a nawet wszczęte.

2 Jakie są warunki orzeczenia takich środków?

2.1 Postępowanie

A. Zajęcie

Zajęcia dokonuje się za zgodą sędziego sądu okręgowego (*rechtbank*), przed którym toczy się postępowanie zabezpieczające. Wniosek o udzielenie zgody na dokonanie zajęcia składa adwokat. Sędzia może co do zasady oprzeć się na twierdzeniach wnioskodawcy. W takim przypadku z reguły nie przesłuchuje się dłużnika. Sąd wydaje postanowienie zazwyczaj tego samego dnia. Jeżeli chodzi o roszczenie pieniężne, sędzia określa kwotę, która może podlegać zajęciu. Sędzia może nakazać złożenie kaucji na zabezpieczenie ewentualnego roszczenia o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez zajęcie.

Zajęcia dokonuje się na mocy pisma doręczanego przez pracownika sądowego doręczającego pisma sądowe. Jeżeli na późniejszym etapie postępowania okaże się, że dokonanie zajęcia było niezasadne, osoba wnosząca o dokonanie zajęcia może zostać zobowiązana do zapłacenia odszkodowania.

Z procedurą dotyczącą dokonania zajęcia wiążą się następujące koszty: opłata sądowa za wniesienie wniosku (<http://www.rechtspraak.nl/>), honorarium adwokackie (<http://www.advocatenorde.nl/>) oraz wynagrodzenie urzędnika sądowego (komornika) (<http://www.kbvg.nl/>).

B. Złożenie do depozytu

Złożenie do depozytu zarządza sędzia sądu okręgowego, przed którym toczy się postępowanie zabezpieczające, na wniosek strony wnoszącej o dokonanie zajęcia. Sąd przesłuchuje stronę, wobec której dokonuje się zajęcia, oraz wszelkie inne zainteresowane strony, chyba że pilny charakter sprawy to uniemożliwia. Na postanowienie sądu nie przysługuje zażalenie. Sędzia może zarządzić złożenie kaucji.

Sędzia sądu okręgowego, przed którym toczy się postępowanie zabezpieczające, może wydać postanowienie o złożeniu do depozytu niezależnie od postanowienia o zajęciu.

Z procedurą wnoszenia o zarządzenie złożenia do depozytu wiążą się następujące koszty: opłata sądowa za wniesienie wniosku (<http://www.rechtspraak.nl/>), honorarium adwokackie (<http://www.advocatenorde.nl/>) oraz wynagrodzenie urzędnika sądowego (komornika) (<http://www.kbvg.nl/>).

C. Objęcie zarządem sądowym

Na wniosek zainteresowanej strony sędzia sądu okręgowego, przed którym toczy się postępowanie zabezpieczające, obejmuje majątek będący przedmiotem sporu zarządem sądowym. Środek ten nie jest powiązany z ewentualnym zajęciem tego majątku. Wszelkie zajęcia dokonane na składnikach majątku nie ograniczają zakresu uprawnień zarządcy. Środek ten może obejmować wszelkiego rodzaju przedmioty, rzeczy ruchome i nieruchomości oraz prawa rzeczowe. Zarząd sądowy służy przede wszystkim zapewnieniu sprawowania ciągłego zarządu nad składnikami majątku spółki przez niezależną osobę trzecią np. przez czas trwania postępowania.

Z procedurą wnoszenia o objęcie zarządem sądowym wiążą się następujące koszty: opłata sądowa za wniesienie wniosku (<http://www.rechtspraak.nl/>), honorarium adwokackie (<http://www.advocatenorde.nl/>) oraz wynagrodzenie urzędnika sądowego (komornika) (<http://www.kbvg.nl/>).

D. Środki tymczasowe

Postępowanie zabezpieczające może zostać przeprowadzone całkowicie niezależnie od postępowania rozstrzygającego co do istoty sprawy, a także nie ma konieczności wszczęcia tego postępowania po zakończeniu postępowania zabezpieczającego.

Sędzia sądu okręgowego, przed którym toczy się postępowanie zabezpieczające, jest właściwy do zarządzenia tymczasowych środków ochrony prawnej we wszystkich rodzajach spraw, w których uzna to za stosowne. Sędzia wydziału rejonowego posiada również właściwość w sprawach, w których jest on uprawniony do wydania wyroku rozstrzygającego co do istoty sprawy. Niezależnie od zwykłej właściwości miejscowej sąd, w którego okręgu ma

zostać zastosowany dany środek, posiada właściwość uzupełniającą. W toku postępowania zabezpieczającego można wystąpić o wydanie dowolnego nakazu lub zakazu, o który można wystąpić w toku postępowania rozstrzygającego co do istoty sprawy. Pod pewnymi warunkami może być dopuszczalne zgłoszenie roszczeń pieniężnych (zob. pkt 2.2).

W postępowaniu zabezpieczającym powód musi być reprezentowany przez adwokata. W przypadku pozwanego nie istnieje przymus adwokacki. W postępowaniu przed sędzią wydziału rejonowego strony nie muszą być reprezentowane przez adwokata. Postępowanie to ma ustny i nieformalny charakter. Wyrok zapada zazwyczaj w ciągu kilku tygodni. Sąd może z urzędu nadać środkowi tymczasowemu klauzulę tymczasowej wykonalności. „Tymczasowość” oznacza w tym kontekście, że wyrok może zostać zgodnie z prawem uchylony. W postępowaniu rozstrzygającym co do istoty sprawy sąd może wydać inny wyrok.

Z procedurą tą wiążą się następujące koszty: opłata sądowa za wniesienie wniosku (<http://www.rechtspraak.nl/>), wynagrodzenie urzędnika sądowego (komornika) (<http://www.kbvg.nl/>) oraz – po stronie wnioskodawcy – honorarium adwokackie (<http://www.advocatenorde.nl/>).

Tymczasowe środki ochrony prawnej mogą również zostać zarządzane w toku postępowania sądowego rozstrzygającego co do istoty sprawy i wówczas obowiązują przez czas trwania postępowania. Tymczasowe środki ochrony prawnej będące przedmiotem wniosku muszą być związane z roszczeniem zgłoszonym w postępowaniu głównym. Procedura ta jest rzadko stosowana.

W sprawach rozwodowych można wnosić o zarządzenie środków tymczasowych na cały okres trwania postępowania i przez pewien okres po jego zakończeniu. Mogą one dotyczyć na przykład: wspólnego miejsca zamieszkania małżonków, przedmiotów codziennego użytku, dzieci oraz świadczeń alimentacyjnych na rzecz współmałżonka.

O zastosowanie tych środków można wystąpić w drodze wniesienia odrębnego wniosku przed wszczęciem postępowania rozwodowego, w toku tego postępowania lub nawet po jego zakończeniu – środki te obowiązują do momentu ich wygaśnięcia. W takim przypadku postępowanie ustne musi rozpocząć się najpóźniej w trzecim tygodniu od dnia złożenia wniosku, a sędzia wyda orzeczenie najszybciej, jak tylko będzie to możliwe.

Z procedurą tą wiążą się następujące koszty: opłata sądowa za wniesienie wniosku (<http://www.rechtspraak.nl/>) oraz honorarium adwokackie (<http://www.advocatenorde.nl/>).

E. Tymczasowe wykonanie

W toku zwyczajnego postępowania wszczynanego za pośrednictwem wezwania do stawienia się przed sądem sąd może – na wniosek powoda – nadać całości lub części wyroku klauzulę tymczasowej wykonalności, chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej bądź byłoby to sprzeczne z charakterem danej sprawy. Sąd może uzależnić nadanie wyrokowi klauzuli tymczasowej wykonalności od złożenia kaucji. W postępowaniu zabezpieczającym dopuszcza się również możliwość nadania klauzuli tymczasowej wykonalności z urzędu. To samo dotyczy postępowania wszczętego po wniesieniu pozwu.

2.2 Najważniejsze warunki

A. Zajęcie

Wniosek musi zawierać określone informacje: charakter zajęcia, które ma zostać dokonane, i prawa, na które powołuje się wnioskodawca, oraz – w przypadku roszczenia pieniężnego – również (maksymalną) kwotę tego roszczenia. Ponadto w zależności od charakteru zajęcia, które ma zostać dokonane, należy wykazać, że obawa o sprzeniewierzenie majątku jest uzasadniona. Wykazanie istnienia pilnego interesu nie jest konieczne.

B. Złożenie do depozytu

W przypadku wniosku złożonego przez osobę wnoszącą o dokonanie zajęcia wykazanie istnienia pilnej konieczności nie jest wymagane. W postępowaniu zabezpieczającym wnioskodawca musi jednak wykazać istnienie pilnego interesu. Nie ma konieczności wykazania obawy o sprzeniewierzenie majątku.

C. Objęcie zarządem sądowym

Środek ten zarządza się w postępowaniu zabezpieczającym, dlatego też wnioskodawca musi wykazać istnienie pilnego interesu. Nie ma konieczności wykazania obawy o sprzeniewierzenie majątku.

D. Środki tymczasowe

W toku postępowania zabezpieczającego wnioskodawca musi wykazać istnienie pilnego interesu, po czym sąd waży interesy stron postępowania i wydaje postanowienie w sprawie tymczasowych środków ochrony prawnej. Pilny interes wnioskodawcy nie musi dotyczyć okoliczności związanych z pozwanym. Roszczenie mogło lub może zostać podważone. Bardziej rygorystyczne wymagania mają zastosowanie do dopuszczalności roszczeń pieniężnych w postępowaniu zabezpieczającym. Ważąc interesy stron, sąd zwróci również szczególną uwagę na pilny interes wnioskodawcy, jak również na ryzyko braku możliwości odzyskania środków, co może doprowadzić do odmowy zastosowania tymczasowych środków ochrony prawnej. We wszystkich sądach okręgowych można wszcząć postępowanie zabezpieczające dotyczące zaspokojenia uznanych roszczeń lub roszczeń, które nie mogą zostać w zasadny sposób nieuznane (*incasso-kort geding*), ponieważ wynikają z postanowień umowy na dostawę towarów lub świadczenie usług.

Jeżeli chodzi o środki tymczasowe w postępowaniu rozwodowym i w innych postępowaniach rozstrzygających co do istoty sprawy, nie mają zastosowania wymogi dotyczące możliwości nieuznania roszczeń lub pilności interesu. Obawy o sprzeniewierzenie majątku również się nie uwzględnia.

E. Tymczasowe wykonanie

Nie dotyczy.

3 Przedmiot i charakter takich środków

Celem środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego jest utrzymanie sytuacji faktycznej lub prawnej w celu zabezpieczenia praw (do zaspokojenia roszczeń). Celem środków tymczasowych jest stworzenie sytuacji faktycznej lub prawnej obowiązującej do momentu wydania orzeczenia rozstrzygającego co do istoty sprawy.

3.1 Jakie składniki majątku mogą podlegać takim środkom?

A. Zajęcie

Co do zasady zajęciu podlegają wszystkie rodzaje przedmiotów, z wyjątkiem aktywów wykorzystywanych do świadczenia usług publicznych i przedmiotów wyszczególnionych w art. 447, 448 i 712 kodeksu postępowania cywilnego (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*). Wynagrodzenie i inne płatności okresowe nie podlegają zajęciu. Zajęciu może również podlegać ograniczone prawo rzeczowe lub udział w składniku majątku. W odniesieniu do takich składników majątku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zajęcia (art. 707 kodeksu postępowania cywilnego).

B. Złożenie do depozytu

Ruchomości, które nie zostały wpisane do rejestru.

C. Objęcie zarządem sądowym

Wszystkie składniki majątku, do których prawo jest przedmiotem sporu.

D. Środki tymczasowe

Wniosek wniesiony w postępowaniu zabezpieczającym lub w postępowaniu rozstrzygającym co do istoty sprawy może dotyczyć dowolnych składników majątku.

E. Tymczasowe wykonanie

Nie dotyczy.

3.2 Jakie skutki mają te środki?

A. Zajęcie

Zajęcie skutkuje zamrożeniem zajmowanych składników majątku. Strona, wobec której dokonano zajęcia, nie może już sprzedawać, odstępować, obciążać ani wynajmować składników majątku itp. To ograniczenie prawa do dysponowania majątkiem ma charakter względny: wywiera skutek wyłącznie w odniesieniu do osoby wnoszącej o dokonanie zajęcia. Jeżeli chodzi o zajęcie w formie nakazu zajęcia wierzytelności dłużnika znajdującej się u osoby trzeciej, osoba, wobec której wydano taki nakaz, musi również powstrzymać się od dokonywania jakichkolwiek dalszych płatności lub darowizn. Działający w dobrej wierze nabywca będący osobą trzecią jest jednak pod pewnymi warunkami objęty ochroną. Jeżeli został wydany nakaz zajęcia wierzytelności dłużnika znajdującej się u osoby trzeciej, osoba, wobec której wydano taki nakaz, jest zobowiązana wskazać majątek dłużnika w jej posiadaniu. Rozporządzanie zajęętymi składnikami majątku podlega karze.

B. Złożenie do depozytu

Wycofanie składników majątku złożonych do depozytu podlega karze.

C. Objęcie zarządem sądowym

Prawo do rozporządzania składnikami majątku przechodzi na zarządcę.

D. Środki tymczasowe

Przestrzeganie środków tymczasowych jest często zapewniane poprzez nakładanie okresowej kary pieniężnej.

3.3 Jak długo obowiązują takie środki?

A. Zajęcie

Udzielając zgody na dokonanie zajęcia, sąd musi każdorazowo wyznaczyć termin na wytoczenie powództwa głównego. Jeżeli powództwo główne nie zostało jeszcze wytoczone, sąd wyznacza termin na wytoczenie powództwa głównego wynoszący co najmniej osiem dni od daty dokonania zajęcia. Za powództwo główne można uznać wyłącznie postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty podlegającego wykonaniu dotyczącego kwoty będącej przedmiotem roszczenia, w odniesieniu do której dokonano zajęcia na zabezpieczenie. Sąd może tymczasem uchylić zajęcie na wniosek osoby, której składniki majątku zostały zajęte, lub na wniosek innej zainteresowanej strony. W przypadku przekroczenia terminu wyznaczonego przez sąd zajęcie upada.

Zajęcie podlega wykonaniu z chwilą uzyskania przez osobę wnoszącą o dokonanie zajęcia tytułu wykonawczego oraz doręczenia tego tytułu stronie, wobec której dokonuje się zajęcia (a w przypadku nakazu zajęcia wierzytelności dłużnika znajdującej się u osoby trzeciej, również z chwilą doręczenia tego tytułu osobie trzeciej).

W przypadku ostatecznego oddalenia powództwa głównego zajęcie upada. Zajęcie może zostać również uchylone na wniosek strony, wobec której dokonano zajęcia.

B. Złożenie do depozytu

Sędzia prowadzący postępowanie zabezpieczające może uchylić postanowienie dotyczące złożenia majątku do depozytu na wniosek dowolnej zainteresowanej strony postępowania. W stosownych przypadkach sędzia wskazuje stronę, której depozytariusz jest zobowiązany wydać majątek. Uchylenie zajęcia, na którym opiera się złożenie do depozytu, skutkuje uchyleniem złożenia do depozytu. Następnie depozytariusz wydaje majątek stronie, wobec której dokonano zajęcia. Po ustaleniu osoby, której przysługuje prawo do majątku, na mocy prawomocnego wyroku lub wyroku objętego klauzulą tymczasowej wykonalności, depozytariusz wydaje majątek tej osobie.

C. Objęcie zarządem sądowym

Jeżeli nie wytoczono jeszcze powództwa głównego, należy to zrobić w terminie wyznaczonym przez sąd. W przypadku przekroczenia tego terminu zarząd sądowy ustaje.

Po ustaleniu osoby, której przysługuje prawo do majątku, na mocy prawomocnego wyroku lub wyroku objętego klauzulą tymczasowej wykonalności, zarządca wydaje majątek tej osobie. Sędzia prowadzący postępowanie zabezpieczające uchyla zarząd sądowy na wspólny wniosek stron lub na wniosek jednej ze stron.

D. Środki tymczasowe

Tymczasowe środki ochrony prawnej obowiązują do momentu wydania wyroku w postępowaniu rozstrzygającym co do istoty sprawy.

Sędzia prowadzący postępowanie zabezpieczające może również ograniczyć okres ważności tych środków lub uzależnić możliwość ich zastosowania od wszczęcia postępowania rozstrzygającego co do istoty sprawy w wyznaczonym terminie. Środki tymczasowe zarządzane w postępowaniu rozstrzygającym co do istoty sprawy również wygasają, jeżeli postępowanie główne zostanie zakończone przed ich wygaśnięciem.

Środki tymczasowe zarządzane w postępowaniu rozwodowym mogą zachować ważność przez pewien okres po orzeczeniu rozwodu. Środki te można zmienić lub uchylić. Środki tymczasowe zarządzane przed wszczęciem postępowania rozwodowego wygasają, jeżeli pozew o rozwód nie zostanie wniesiony w terminie czterech tygodni od ogłoszenia postanowienia o zarządzeniu tych środków tymczasowych.

E. Tymczasowe wykonanie

Sąd apelacyjny może zawiesić wykonanie. O zawieszenie egzekucji można również wystąpić w drodze wniesienia środka służącego obronie przed egzekucją.

4 Czy istnieje możliwość odwołania od takiego środka?

Zasady ogólne

Od wyroku przysługuje możliwość wniesienia sprzeciwu, środka odwoławczego i skargi kasacyjnej.

Strona skazana zaocznie może wnieść sprzeciw do sądu, który wydał wyrok zaoczny, w terminie czterech tygodni (zmienna data rozpoczęcia biegu terminu).

Strona przegrywająca może wnieść środek odwoławczy (jeżeli kwota roszczenia przekraczała 1 750 EUR) do sądu apelacyjnego w terminie trzech miesięcy od dnia wydania wyroku.

Strona przegrywająca może wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego Niderlandów (Hoge Raad der Nederlanden) w terminie trzech miesięcy od dnia wydania wyroku w pierwszej i najwyższej instancji albo od dnia wydania wyroku w postępowaniu apelacyjnym.

Od postanowienia sądu przysługuje możliwość wniesienia zażalenia do sądu apelacyjnego oraz skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego Niderlandów.

Zażalenie może zostać wniesione przez wnioskodawcę i zainteresowane strony, które brały udział w postępowaniu, w terminie trzech miesięcy od dnia wydania wyroku oraz przez inne zainteresowane strony w terminie trzech miesięcy od dnia powiadomienia ich o treści postanowienia sądu.

Skarga kasacyjna może zostać wniesiona przez strony, które brały udział w postępowaniu przed sądami niższej instancji, w terminie trzech miesięcy od dnia wydania wyroku.

Zastosowanie tych środków ochrony prawnej skutkuje zawieszeniem egzekucji, chyba że wyrok został objęty klauzulą tymczasowej wykonalności.

A. Zajęcie

Na postanowienie o ustanowieniu zajęcia nie przysługuje zażalenie do sądu wyższej instancji (art. 700 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego). Wnioskodawca może wnieść zażalenie, a następnie skargę kasacyjną na postanowienie o oddaleniu wniosku.

B. Złożenie do depozytu

Jeżeli postanowienie dotyczące złożenia majątku do depozytu zostało wydane na wniosek osoby wnoszącej o dokonanie zajęcia, na postanowienie to nie przysługuje zażalenie do sądu wyższej instancji.

Wnioskodawca może wnieść zażalenie, a następnie skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, na postanowienie o oddaleniu wniosku.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu, środka odwoławczego i skargi kasacyjnej na postanowienie sądu w sprawie środka tymczasowego.

C. Objęcie zarządem sądowym

Stronie przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu, środka odwoławczego i skargi kasacyjnej na postanowienie w sprawie objęcia majątku zarządem sądowym.

D. Środki tymczasowe

Stronie przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu, środka odwoławczego i skargi kasacyjnej na postanowienie sądu w sprawie środka tymczasowego wydane w postępowaniu zabezpieczającym bądź w postępowaniu rozstrzygającym co do istoty sprawy. Na środki tymczasowe zarządzone w toku postępowania rozwodowego nie przysługuje zażalenie ani skarga kasacyjna.

E. Tymczasowe wykonanie

Jeżeli wyrok nie został objęty klauzulą tymczasowej wykonalności, w dalszym ciągu można uzyskać taką klauzulę w wyniku środka odwoławczego lub skargi kasacyjnej bądź w postępowaniu egzekucyjnym. Jeżeli wyrok został objęty klauzulą tymczasowej wykonalności, sędzia rozpatrujący środek odwoławczy może zawiesić egzekucję. Możliwość taka nie istnieje w przypadku skargi kasacyjnej. O zawieszenie egzekucji można również wystąpić w drodze wniesienia środka służącego obronie przed egzekucją.

■ Ostatnia aktualizacja: 10/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.